

HÚSVÉT 6. VASÁRNAPJA

Mindenható Istenünk, add, hogy odaadó buzgósággal ünnepeljük Urunk feltámadásának örömnappait. Engedd, hogy cselekedeteinkkel mindenkor életre váltsuk, amit az emlékezéssel felidézünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

SZENTÍRÁSI SZAKASZOK // A Év ApCsel 8, 5-8, 14-17 / 1Pét 3, 15-18 / Jn 14, 15-21 //
B Év ApCsel 10, 25-26, 34-35, 44-48 / 1 Jn 4, 7-10 / Jn 15, 9-17 // C Év ApCsel 15, 1-2, 22-29 / Jel 21, 10-14, 22-23 / Jn 14, 23-29

és gyümölcsötök ma-ra-dan-dó le-gyen. Al-le - lu - ja. (1.t.) *

(Ha szerettek engem, tartsátok meg parancsaimat – mondja az Úr. † Én pedig kérni fogom az Atyát, és más Vigasztalót ad /nektek, * aki veletek marad mindörökké, /alleluja. Jn 14, 15-16)

Az Úr irgalmasságait örökké /éneklem, * nemzedékről nemzedékre hirdetem az én számmal /hűségedet. Szövetséget kötöttem a választottammal, † megesküdtem a szolgálómnak, /Dávidnak: * megerősítem mindörökké /a te magvadat. **Ant.** Megvallják, Uram, az egek a te csodá/ídat, * a szentek gyülekezete is a te /hűségedet. Az időben így szóltál látomásban a te szentjeidhez, † Oltalmamba vettem /egy hőst, * választottat emeltem /népem közül. **Ant.** Megleltem Dávidot, az én /szolgámat, * és szent olajommal /felkentem őt. Mert az én kezem vele lesz minden /időben, * és karom me/gerősíti őt. **Ant.** És hűségem és irgalmasságom /övele * és az én nevemben emeltetik /föl a feje. Örökké megtartom néki irgalmassá/gomat, * s az én szövetségem hű/séges övele. **Ant.**

C / COMMUNIO: SPIRITUS SANCTUS DOCEBIT VOS ALLELUJA Jn 14, 26 / 50.zs.

A Szent-lé-lek meg-ta-nít ti-te-ke-t min-den-re, al- le-lu-ja, a-mit mon-dot-tam

nek-tek. Al-le-lu-ja. Al-le-lu-ja. (8.t.) *

(Ha szerettek engem, tartsátok meg parancsaimat – mondja az Úr. † Én pedig kérni fogom az Atyát, és más Vigasztalót ad nektek, * aki veletek marad mindörökké, /alleluja. Jn 14, 15-16)

Hints meg engem izsóppal és /megtisztulok, * moss meg engem, és a hónál fe/hétrebb leszek. Engedd, hogy örömet és viga/sságot halljak, * hogy örvendezzenek mega/lázott csontjaim. **Ant.** Tiszta szívet teremt be/nnem, ó Isten, * és az igaz lelket ú/jítsd meg bensőmben! Ne vess el engem /orcád elől, * és szent lelkedet ne /vond meg tőlem. **Ant.** Hadd tanítsam meg a bűnösöket a te /utaidra, * és az istentelnek majd meg/térnek hozzád. Uram, /nyisd meg ajkamat, * és szám a te dicsére/tedet hirdeti.

D.U. 112 // **1.** Dicsőség, szent áldás, tisztesség a föltámadt Úrnak, húsvéti Bárányak dicsőség, szent áldás, tisztesség! **2.** A halál és élet harcra szállt. Meghalván az Élet a halálon úr lett.

A halál és élet harcra szállt. **3.** Mit láttál, szent asszony, a sírnál? Sírnak ürességét, Krisztus dicsőségét. Mit láttál, szent asszony, a sírnál? **4.** Fényes nap, Úr-adta, ékes nap! Isten adta nekünk, ezért örvendezzünk. Fényes nap, Úr-adta, ékes nap!

D.U. 109 // **1.** Ó, ifjak, lányok, gyermekek, az angyal szóból értetek: feltámadt Krisztus értetek, Alleluja. **R: Alleluja, Alleluja, Alleluja.** **2.** Itt áll az Úr most köztetek: „Békesség, már ne féljete! Én vagyok, bennem higgyetek!” Alleluja. **R: 3.** Ezen a Szent-szent ünnepen ujjongva csengő éneken Urunkat áldjuk szüntelen, Alleluja. **R: 4.** Illő, mert ily jót tett velünk, átadva néki hű szívünk, Istennek hálát zengenünk, Alleluja. **R:**

ZÁRÓÉNEK: D.U. 107

1. Krisztus feltámadott! Halljátok meg, asszonyok, kik kenetet hoztatok, többé már ne sírjatok! Feltámadt Krisztus! **2.** Krisztus feltámadott! Új csodákat halljatok! Péter, János fussatok, üres a sír, nincsen ott! Feltámadt Krisztus! **3.** Krisztus feltámadott! Szűnjetek már, bánatok! Ti is nyomán járjatok, feltámadást várjatok! Feltámadt Krisztus! **4.** Krisztus feltámadott! Halál fején tapodott, égbe utat mutatott. Tudom, hogy feltámadok! Feltámadt Krisztus.

Szerk: Józsa D.

GYŰJTŐÉNEK: D.U. 96

1. Az Isten igaz napja ez, - szent fényességgel tiszta nap, - a drága vér ma mossa le - a világ szörnyű bűneit. **2.** Hitetlen hite visszatér, - ma újra látnak a vakok, - s kiben-nem old fel rettegést, - ha látja: megtér a lator!? **3.** Keresztjét jóra váltja ő, - gyors hittel Jézust kérleli, - igazként sokat megelőz, - az Úr országát elnyeri. **4.** Ámulnak mind az angyalok, - látván a testi büntetést, - s hogy Krisztushoz tér a gonosz, - boldog életet érdemel. **5.** Csodálatos misztérium, - világ szennyét hogy mossa le, - mindenki bűnét elveszi, - test vétkét tisztítván a test. **6.** Lehet-e ennél nagyszerűbb: - vétket bocsát az irgalom, - félelmet old a szeretet, - s új életet szül a halál!? **7.** Saját csalétkét falja fel, - magát köti meg a Halál, - meghal mindenki Élete, - s felkél, mint minden élete! **8.** Elér mindenkit a Halál, - de feltámad mind a halott, - s pusztítva, ütve a Halál, - csak maga vesztét nyögheti. **9.** Kérünk, teremtő Istenünk, - vigadva Húsvét ünnepén: - ne ártson nekünk a halál, - véd meg örökre népedet! **10.** (Meghajolva) Urunk, tenéked glória, - aki legyőzted a halált, - az Atyát és Szentlelket is - dicsérjük minden századon. Ámen.

D.U. 106

1. Örvendetes napunk támadt, - Jézus Krisztus mert feltámadt.

Örvendjünk, vigadjunk, vígan mind most mondjunk - **Alle, Alleluját!**

2. Szent asszonyok a kősírhoz - visznek fűszert holt Krisztushoz, - szívük elfogódott, hogy Uruk nem volt ott, - **Alle, Alleluja.**

3. Fájdalmuk nagy örömmre vált, - fényes angyal eléjük állt, - Jézusról hirdeti, hogy sír már nem fedi, - **Alle, Alleluja.**

4. Urunkat, ha látni vágytok - ti és a hű tanítványok: - Galileában vár, feltámadt, nincs itt már, - **Alle, Alleluja.**

5. Jézust, hogy ők megtalálták, - szavait is meghallották: - Hívek, ne féljete, békesség veletek! - **Alle, Alleluja.**

INTROITUS: D.U. 100 d VOCEM JUCUNDITATIS Iz 48, 20 / 65.zs.1-3

A húsvétban született egyház: missziós egyház. Krisztus mennybemeneteli parancsa szerint hirdetünk kell a föld végső határáig, a megváltó halállal és feltámadással megszerzett igazi szabadság híret. Az Egyház egész élete tanúságtétel a szabadító Krisztus félelmes fenségű művei, húsvéti misztériumai mellett.

Ör-vende-ző szó- val hir-des-sé-tek a földnek végső ha-tá-rá-ig: szabaddá tet-te

az Úr az ő né-pét, al-le-lu-ja. (3.t.) † *

Ujjongjatok az Istennek, minden /földek, * zsoldárt zengjete az ő fölséges /nevének! Adjátok meg a dicséretet dicsőségének † mondjátok az Is/tennek * mily félelmetesek a te műveid, /Uruk! A te erődnök nagysága /miatt * minden ellenséged meghódol /néked. **Ant.**

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és min/denkor, * és mindörökkön örökké /ámen. **Ant.**

GRADUALE: D.U. 100 / 1 HÆC DIES / BENEDICTUS 117. zs. 24. 26. 27.

Ez az a nap melyet az Úr szerzett nekünk:örvendezzünk s vigadjunk rajta.
V: Áldott aki jön az Úr nevében, * az Isten, az Úr, ki megvilágosított fényével minket.

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Minden föld * Istent dicsérje. 65. zs. 1. v.

B Az Úr megmutatta üdvösségét * a nemzetek színe előtt. 97. zs. 2b. v.

C Magasztaljanak, Isten, a népek, * minden nemzet áldjon téged. 66. zs. 4. v.

ALLELUJA: EXIVIA PATRE Jn 16, 28

V.) Kijöttem az Atyától és e világra jöttem, * ismét elhagyom a világot és az Atyához megyek.

A / B / C Év Jézus mondja: Aki szeret engem, megfogadja szavamát. *

Atyám is szeretni fogja, és hozzá költözünk. Jn 14, 23

OFFERTORIUM: G.H. 212 BENEDICITE, GENTES 65.zs. 8. 9. 20. 1. 2. 3.4-5.17. 19

Az oltárra vitt áldozatokhoz, a húsvét valamennyi javaiért való hálaadást csatolja énekünk.

E: Al-le- lu-ja. N:Al-le- lu-ja. Áldjátok, nemzetek, a mi Urunkat, Is-te-nün-ket, *

és hal-lassátok dicsére-té-nek sza-vát! Al-le- lu-ja. Ki lelke-met az életbe helyezte,

és nem engedte tántorodásra az én lábamat,* ál-dott az Úr, aki nem vetette

meg az én kö-nyör-gé-se-met N: Al-le-lu-ja, al - le-lu-ja. V: Uj-jongjatok

az Istennek, min-den földek, zsoltárt zengjete-k az ő ne-vé-nek,* adjátok

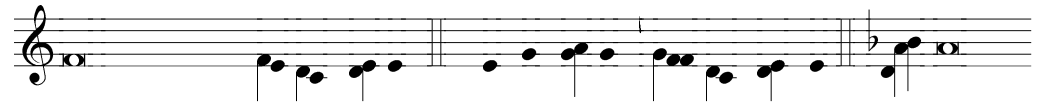
meg a dicséretet di-cső-sé-gé-nek! Al- le-lu-ja, al- le - lu- ja, al- le - lu- ja.

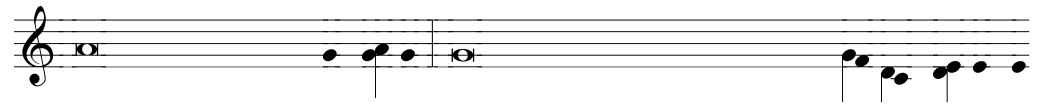
V: A te erődnek nagy-sá-gá-ért* meg-hó-dolnak neked minden el-len-sé-ge-id.

N: Al- le- lu- ja. V:Az e-gész föld i-mádjon té-ged, * és dicséretet zengjen

a te nevednek, ó Föl-sé-ges N: Al-le- lu-ja, al- le- lu- ja. V: Jöj-jetek

és lássátok az Isten mű-ve- it, * mily félelmetes, amit az emberek között végbevitt.

Al- le-lu-ja, al- le- lu- ja, al- le- lu- ja.

A / COMMUNIO: D.U. 100d / 2 NON VOS RELINQUAM Jn 14, 18 / 117.zs.

Mennybemenetel ünnepére készülődve különösen időszerű Urunk biztatása: velünk marad, mint mennyei Közbenjárónk, velünk marad Egyházában, velünk marad a Szentlélek által, velünk marad a szentmisében, s ismét eljön hozzánk most, a szentáldozásban, mely eszkatologikus (világvégi) eljövételének előképe.

Nem hagy-lak ár-ván ti-eket al-le-lu-ja, el-jö-vök is-mét hoz-zátok, al-le-lu-ja.^{6.t}

(Ha szerettek engem, tartsátok meg parancsaimat – mondja az Úr. † Én pedig kérem fogom az Atyát, és más Vigasztalót /ad nektek, * aki veletek marad mindörökké, /alleluja. Jn 14, 15-16)

Hálát adjatok az Úrnak, / mert jó, * mert az ő irgalmassága örökké / való! Az Úr jobbjá győzelmet szerzett † az Úr jobbjá felmagasztalt / engem * az Úr jobbjá győzelmet /szerzett! **Ant.** Nem halok meg, hanem / élek * és hirdetem az Úrnak / műveit. A Kő, melyet megvetettek az /építők * az lett most Szeglet/kővé. **Ant.** Az Úrnak /műve ez * és csodálatos a mi szemünk /előtt. Ez az a nap, melyet az Úr szerzett / nekünk * örvendezzünk és vigadjunk rajta! **Ant.** Tartsatok ünnepet lombos / ágakkal * föl, egészen a magas /oltárig! Hálát adjatok az Úrnak, / mert jó * mert az ő irgalmassága örökké /való! **Ant.**

B / COMMUNIO: EGO VOS ELEGI DE MUNDO Jn 15, 16 / 88. zs.

Én vá-lasz-tot-ta-lak ti-te-ke-t, hogy el-men-je-tek, és gyü-möl-csöt te-rem-je-tek,